

[Hans Hansen.]

Landet, og det mener jeg ikke man kan gaa med til, som Forholdene ligger, og derfor vil vi gaa imod dette Ændringsforslag.

Og med Hensyn til det af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag vil jeg sige, at det for mig staar saadan, at der i det store og hele ikke er saa synderlig Forskel paa Partiet Venstres Ændringsforslag og det af Regeringen stillede Forslag. Men der er i det af Venstre stillede Ændringsforslag noget, som jeg vil kalde en Slags Styrvolt i Spillet, der er en Styrvolt, som skal smides fra, det er nemlig Bestemmelsen om Forskelsprioriteten. Det havde været forstandigt, om Partiet Venstre havde baaret sig ad paa samme Maade som Regeringspartierne, som har strøget Ekspropriationen og den kommunale Udstykning. Hvis Venstrepartiit havde strøget Forskelsprioriteten, mener jeg, det var blevet et brugeligt Forslag, hvorom der kunde være opnaaet Enighed.

Om denne Forskelsprioritet siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at den er foreslaaet for at opnaa en Ligestilling. Ja, jeg har før haft Lejlighed til at sige derom, at naar man her stiller saa rigelige Midler til Raadighed, at man kan antage, der vil være tilstrækkeligt hvert Aar til nye Brug, og naar man ved, hvordan Forskelsprioriteten vil virke, nemlig at den første Ejer ikke skal svare Renter af den, men derimod den næste Ejer, vil Forskelsprioriteten betyde, at den første Ejer ikke kan sælge sin Ejendom. Den vil altsaa virke, som jeg har sagt det en Gang før, som en Slags Fælde, vi kan godt sige „Rottefælde“. Det kan man ikke gennemføre, mener jeg, og jeg havde tænkt mig, at Partiet Venstre havde givet Afkald paa denne Urimelighed. Vi kan ikke gaa med til Partiet Venstres Ændringsforslag.

Vi kan godt tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 3—6, der omfatter Garantier, der skal ind i Lovforslaget, og ligeledes de Ændringsforslag af mere formel Natur, der vedrører dette. Vi kan ogsaa tiltræde Ændringsforslag Nr. 7 og 8, hvorefter §§ 10—11 og §§ 13—15 om Ekspropriation udgaar. Desværre har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal Ret i, at det ikke kan siges, at det er af ideelle Grunde, disse Paragraffer udgaar. Det er jo rigtigt, som det netop er anført af det ærede Medlem, at der staar i Flertallets Betænkning, at Udstyknings-spørgsmaalet neppe løses paa tilfredsstillende Maade uden igennem Ekspropriation. Ja, naar det radikale Venstre er kommet til det Resultat, er de alligevel kommet noget

længere ud, end der var Grund til at vente af Partiet, og derfor beklager jeg, at det ikke er sket af ideelle Grunde, skønt jeg kan tiltræde, at det er sket, og støtte Vedtagelsen deraf.

Vi kan ogsaa bifalde, at Ændringsforslag Nr. 9, hvorefter §§ 17—23 udgaar af Lovforslaget, vedtages, og ligeledes kan vi støtte alle Ændringsforslagene indtil Ændringsforslag Nr. 31. Dette Ændringsforslag kan vi ogsaa anbefale, for saa vidt det omhandler Kommunernes Udstykning af den Jord, de i Øjeblikket ligger inde med. Vi kan derimod ikke gaa med til, at Kommunerne faar Ret til at garantere og kautionere for Laan, optaget i Kreditforeningen af Kommuner i Danmark. Vi finder nemlig, at det er det allerfarligste, man kan komme ind paa, at give en Kommune Bemyndigelse til at træde ind som Garant, som Kautionist for Jordbrugere. Men da Ændringsforslag Nr. 31, som sagt, ogsaa indeholder Bestemmelsen om Ret for Kommunerne til at udstykke den Jord, de ligger inde med, vil vi ikke modsætte os dets Vedtagelse, men vi kan ikke stemme for det.

I øvrigt kan jeg, som sagt, anbefale, at man stemmer for Ændringsforslagene Nr. 3—30 der er stillet af den højtærede Landbrugsminister.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg finder ikke, der er nogen Anledning for mig til at gaa ind paa en nærmere Omtale af de enkelte Ændringsforslag. Jeg skal kun komme med ret korte Udtalelser om forskellige Ting i disse.

Jeg maa fraraade, at man stemmer for Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2. Disse Forslag falder jo nøje sammen med de særlige Jordlovsforslag, som er stillet henholdsvis af de Konservative og af Venstre, og vi har allerede under Førstebehandlingen af disse Lovforslag været inde i en ret indgaaende Diskussion om dem.

Der er heller ikke nogen Grund til at komme med nye Udtalelser angaaende Ændringsforslagene Nr. 3—31, som er stillet af mig og tiltraadt af Flertallet; jeg vil gerne anbefale Tingets Medlemmer at stemme for dem.

Jeg beklager i højeste Grad, at det ikke har været muligt at opnaa Enighed indenfor Udvalget, og jeg gør det saa meget mere, som det er første Gang siden 1920, der ikke er opnaaet Enighed her i Folketinget om Udstykningslovsforslag. Saa vidt jeg erindrer, er de forskellige Udstykningslove i disse 10—11 Aar revideret en 12—13 Gange, og det er jo Tingets Medlemmer bekendt,